

ТАҚРИЗ

ба автореферати Раҳимов Абдулқосим Ибрагимович дар мавзӯи «Таҳқиқи муқоисавии унсурҳои луғавии мовароуннаҳрии «Ғиёс-ул-луғот» бо лаҳҷаҳои муосири ҷанубиву шимолии тоҷикӣ» барои дарёфти дараҷаи номзоди илми филология аз рӯи ихтисоси 10.02.00-Забониносӣ (10.02.20-Забониносии муқоисавӣ-таърихӣ, қиёсӣ ва муқобалавӣ)

Диссертатсияи номзоди мазкур ба робитаи унсурҳои луғавии «Ғиёс-ул-луғот»-и Ромпурӣ ва лаҳҷаҳои муосири тоҷикӣ пойдормонда бахшида шудааст. Дар натиҷаи ба риштаи таҳлил кашидани дастаи калони ин гуна вожаву ифодаҳо муаллиф собит намудааст, ки аносири луғавии дар лаҳҷаҳои имрӯза мавҷуда ба таври тасодуфӣ пайдо нашудаанд, онҳо идомаи ҳамон калимаву ибораҳоеанд, ки дар гузашта мавриди истифода қарор гирифтаанд.

Навгонҳои илми таҳқиқот дар он зоҳир мегардад, ки нахустин маротиба роҳҳои мухталифи ба таҳаввулот дучор гардидани унсурҳои куҳан дар лаҳҷаҳои ҷанубиву шимолии тоҷикӣ нишон дода шудааст, мақому мавқеи ҳодисаҳои фонетикӣ дар таҳаввулоти онҳо ошкор карда шуда, бартарияти боқимонии унсурҳои луғавии эронӣ нисбат ба иқтибосӣ инъикос гардидааст.

Раҳимов Абдулқосим дар фаслу зерфаслҳои се боби рисола дар заминаи маводи бойи гирдовардааш аз луғатномаи зикргардида тавонистааст нишон диҳад, ки ҳоло дар забони мардуми маҳалҳои мухталифи Тоҷикистон ва сокинони тоҷикзабони ҷумҳуриҳои дигар чунин воҳидҳои луғавӣ ё дар шакли ба асл наздик, ё бо дигаргунии фонетикӣ, ё ки бо таҳаввулоти муайяни маъноӣ гардиш мекунанд.

Муқоисаи маводи дар фарҳангномаи мавриди таҳлил зикргашта бо воҳидҳои луғавии дар лаҳҷаҳои тоҷикӣ боқимонда нишон медиҳад, ки як қисми чунин калимаву ибораҳо ҳоло дар ҳамаи лаҳҷаҳои тоҷикӣ, гурӯҳи дигар дар лаҳҷаҳои алоҳида ва ҳиссаи сеюм танҳо дар ин ё он лаҳҷаи алоҳида боқӣ мондаанд. Чунин ҳам шудааст, ки баъзе вожаҳои луғатномаи мавриди таҳлил имрӯз дар лаҳҷаҳои шимолӣ, ҳиссаи дигар дар лаҳҷаҳои ҷанубиву тоҷикони бурунмарзӣ истифода мегарданд.

Чунин аносири луғавии дар «Ғиёс-ул-луғот»-и Ромпурӣ мавҷуда ва дар байни мардуми имрӯзаи тоҷик боқимонда аз лиҳози мансубияти забонияшон ягона набуда, балки қисми бештарашонро вожаҳои эронӣаслу иқтибосии арабиву туркӣ ва ҳиссаи камтарашонро вожаҳои забонҳои дигари эронӣ ва хиндӣ ташкил медиҳанд.

Аҳаммияти амалии таҳқиқоти мазкур аз он иборат аст, ки маводи рисоларо метавон ҳангоми таълими курсҳои «Таърихи забонҳои тоҷикиву форсӣ», «Лаҳҷашиносии таърихӣ», курсу семинарҳои махсус мавриди истифода қарор дод. Инчунин натиҷаҳои рисола метавонад ба аспирантон дар таълифи рисолаҳои илмӣ кумак расонанд.

Мутобиқати диссертатсия бо шиносномаи ихтисоси илмӣ. Диссертатсия дар мавзӯи «Муқоисаи унсурҳои луғавии мовароуннаҳрии «Ғиёс-ул-луғот» бо лаҳҷаҳои муносири ҷанубиву шимолии тоҷикӣ» барои дарёфти дараҷаи илмии номзоди илми филология бо шиносномаи ихтисоси 10. 02. 20- Забоншиносии муқоисавӣ-таърихӣ, қиёсӣ ва муқобалавӣ мувофиқат мекунад.

Мутолиаи **хулосаи таҳқиқ** далели он аст, ки дар ҳақиқат, муаллиф ба мақсад ва вазифаҳои дар пеши худ гузошта ноил гаштааст. Раҳимов Абдулқосим Ибрагимович дар 32 бандҳои хулосаи диссертатсия натиҷаҳои асосии таҳқиқотро аз ҷиҳати илмӣ ва мушаххас ҷамъбаст намудааст, ки мазмун ва мӯҳтавои ҳар банд ифодагари ҷасу зерҷасуҳои диссертатсия мебошанд.

Бо вучуди ин, дар автореферат ғалатҳои имлоӣ ва техникаӣ ба назар мерасанд. Новобаста аз ин, онҳо ислоҳпазир буда, дар коркарди минбаъда пешниҳод карда мешаванд.

Диссертант оид ба рисолаи таҳқиқотӣ 12 мақола ҷоп намудааст, ки 4-тои он ба маҷаллаҳои аз ҷониби Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистони тавсияшуда мансуб мебошанд.

